

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 106-1912)

Originalt emne

Gader

Gader/Gader, Gangstier og Veje i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 2. maj 1912](#)
- 2) [Byrådsmødet den 30. maj 1912](#)
- 3) [Byrådsmødet den 6. juni 1912](#)
- 4) [Byrådsmødet den 13. juni 1912](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 2. maj 1912 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 106-1912)

Indstilling fra Brolægningsudvalget vedrørende Overenskomsten med Aarhus Oliefabrik angaaende Tunnellen under Jægergaardsvej.

Magnus Nielsen oplyste, at der fra Oliefabrikken var kommet Meddelelse om, at den kunde akceptere de af Byraadet i Mødet den 28. Marts vedtagne Betingelser, naar Bestemmelserne i Punkt 1 Stykke 3 og i Punkt 2 Stykke 3 udgik. Med Hensyn til Punkt 1 oplyste Fabrikken, at det var umuligt for den at føre hele Trafikken mellem dens 2 Afdelinger Syd og Nord for Jægergaardsvej gennem Tunnellen, men at Trafikken tværs over Gaden dog kun vilde blive 1/3 af, hvad den nu var. I Henhold hertil skulde Udvalget indstille, at man imødekom Fabrikken paa dette Punkt. Bestemmelsen i Punkt 2 Stykke 3 om Kulskærmen ønskede Fabrikken ligeledes strøget, fordi Arealet Syd for

Jæggergaardsvej ikke mere skulde bruges til Kuloplagsplads, idet der Nord for Jæggergaardsvej var opført en stor Kulsilo, men da Bestemmelsen kun kunde faa Betydning for Fabrikken, saafremt den vilde bruge den sydlige Plads til Oplægning af Kul, indstillede Udvalget at bibeholde Bestemmelsen. Endelig bemærkede Fabrikken, at den gik ud fra, at Udgiften ved de af Kommunen udførte Arbejder ikke vilde komme til at overstige de i Udvalgets Skrivelse af 26. September 1911 omtalte 4-5000 Kr. Paa dette Punkt mente Udvalget imidlertid vedblivende, at Fabrikken maatte binde sig til at betale de Beløb for præsteret Arbejde, som Byraadet i Overenskomsten havde forbeholdt sig at udføre, og at man ikke paa Forhaand kunde binde sig til noget bestemt Beløb.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 30. maj 1912 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 106-1912)

Skrivelse fra Aarhus Oliefabrik vedrørende de af Byraadet fastsatte Vilkaar for Opførelse af Tunnellen under Jæggergaardsvej.

Formanden forelagde Brolægningsudvalgets Indstilling, der gik ud paa at imødekomme Oliefabrikken saavidt, at Vilkaarene ændres derhen, at der anbringes interimistiske Skærme ved den gamle Kuloplagsplads ved en eventuel Benyttelse af denne til Kuloplag, og at disse Skærme bliver at approbere af Brolægningsudvalget.

Jakobsen meddelte, at Fabrikkens Direktion gjorde gældende, at den paagældende Plads ikke vilde blive benyttet uden i ganske enkelte Tilfælde. Desuden ankede Direktionen over, at Bestemmelsen om Kulskærmene var sat til, efter at Sagen første Gang havde været i Byraadet. Endvidere fremhævede Direktionen, at de omboende ingen Gene vilde faa af Kulstøv fra Pladsen. Den, der for Tiden ledede Fabrikken under Direktør Lausens Fraværelse, turde ikke underskrive de af Byraadet fastsatte Vilkaar, og Bygningen af Tunnellen var allerede i Gang. Under disse Forhold kunde Brolægningsudvalget anbefale det indstillede.

Jakob Jensen kunde ikke se, at Selskabet var berettiget til at klage over, at der var blevet indsat en ny Passus i Vilkaarene, da Selskabet selv havde forhalet Sagen saa meget, at

man en Tid endog mente den helt bortfaldet. Desuden var Selskabet Gang paa Gang kommet med ny Betingelser og Forslag, og saa maatte Kommunen ogsaa for sin Part have Ret til det samme. Taleren maatte bestemt fraraade en saa løs Bestemmelse som den indstillede. Selskabet havde tidligere vist, at det ikke tog Hensyn til de omboende, ja endog siddet Sundhedskommissionens Paabud overhørig og faaet Ret, ganske vist ikke af Domstolene, saa Sagen maatte nu bringes saaledes i Orden, at der ikke blev Strid med Selskabet bagefter. Saalænge der forhandlede, havde Byraadet Ret til at stille nye Forslag; vilde Selskabet ikke gaa ind paa dem, kunde det lade være. De ved Kulpladsen opførte Mure var kun 3½ Alen høje, saa de nyttede kun lidt, naar Kuldtyngerne blev 8-9 Alen høje. Desuden kunde der ogsaa oplagres andre for de omboende generende Varer paa Pladsen. Taleren vilde foreslaa, at der i Overenskomsten blev indsat en Passus om, at hvis den aabne Plads senere ønskedes benyttet til Kuloplag eller andet Gods, der kunde genere de omboende, skulde Selskabet være forpligtet til at foretage saadanne Foranstaltninger, som Byraadet fandt fornødent for at sikre de omboende. Skulde Selskabet i saa Tilfælde sidde Byraadets Paabud overhørig, havde Byraadet Ret til at aflukke Tunnellen. Lejligheden maatte benyttes til at sikre de omboende mod at forulempes af Fabrikken, og det kunde Selskabet heller næppe have noget imod.

Samuelson kunde ganske slutte sig til Hr. Jakob Jensens Udtalelse. Det var absolut nødvendigt at faa det indført i Overenskomsten, som man ønskede, for Selskabet havde vist sig saa umedgørligt, at det var nødvendigt at sikre sig. At forlange midlertidige Skærme, var for lidt; en Bestemmelse som den af Hr. Jakob Jensen foreslaaede var nødvendig. Muligvis burde man dog først sende Sagen til Erklæring af Sundhedskommissionen.

Jacobsen havde intet imod en fastere Bestemmelse, som maaske ogsaa kunde være nødvendig. Forøvrigt havde Taleren hørt, at Direktør Lausen kom hjem en af Dagene.

Jakob Jensen bemærkede, at Lausen kun skulde være borte, medens Ligningen blev lagt. Det havde været en hel Komedie.

Formanden henstillede at sende Sagen tilbage til Udvalget.

Sagen udsattes.

(J. Nr. 106-1912)

Sagen angaaende Aarhus Oliefabriks Tunnel under Jægergaardsvej.

Til Overenskomsten (Se Side 117) med Selskabet var af Jakob Jensen stillet følgende Ændringsforslag :

"Saafremt den aabne Plads om Lagerbygningerne paa Karreen mellem St. Blichersgade, Clausensgade, Jægergaardsvej og Brammersgade senere skulde ønskes benyttet til Kuloplag eller Oplagring af andet Gods, som kan genere de omboende, da er Selskabet pligtig at træffe saadanne Foranstaltninger, som Byraadet til enhver Tid maatte anse for formaaltjenlige for at beskytte de omboendes Interesser. Skulde Selskabet sidde en saadan Beslutning overhørig, har Byraadet Ret til at aflukke Tunnellen".

Ændringsforslaget vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 13. juni 1912 - side 9

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 106-1912)

Indstilling fra Brolægningsudvalget om at annullere den i Mødet den 6. ds. vedtagne Tilføjelse til Overenskomsten med Aarhus Oliefabrik angaaende Tunnelen under Jægergaardsvej og at anerkende den tidligere vedtagne Overenskomst.

Magnus Nielsen oplyste, at der sidste Torsdag, da Byraadet vedtog den sidste Tilføjelse til Overenskomsten, var kommet Telegram til Oliefabrikken fra Direktør Lausen, hvori denne akcepterede det af Byraadet i Mødet den 2. Maj vedtagne Forslag, som under 7. Maj var blevet tilstillet Selskabet til Underskrift. Overenskomsten var da straks i underskrevet Stand blevet tilstillet Byraadet. At den ikke var blevet underskrevet, før Lausens Akcept indtraf, skyldtes, at Fabrikens Ledelse under Lausens Fraværelse ikke mente at være bemyndiget dertil, hvorfor den havde sendt Overenskomsten tilbage til Byraadet med Henstillingen angaaende Kulskærmene. Da Sagen saaledes trak i Langdrag, var det, at Direktøren havde telegraferet. Efter dette kunde Udvalget indstille, at man anerkendte den tidligere vedtagne Overenskomst.

Jakob Jensen fandt det ret morsomt at se, at hver Gang Byraadet forhandlede med private, saa mente disse, at Byraadet altid skulde staa ved sit Tilbud, men at de havde Lov til at blive ved med at stille Ændringsforslag. En saadan Forretningsgang var imidlertid ikke heldig, idet begge Parter burde have lige Ret til at stille Forslag, saa længe Sagen ikke var afsluttet. Det i Mødet den 6. ds. vedtagne Forslag var oprindeligt blevet stillet af Taleren i Mødet den 30. Maj. Der var da ingen Afstemning blevet foretaget, men Forslaget havde faaet Tilslutning. Taleren havde da sendt Forslaget til Brolægningsudvalget i Tro til, at dette vilde bringe det til Forhandling med Oliefabrikken, men i Stedet for var Forslaget straks kommet til Byraadet. Taleren fremdrog dette, samt at Overenskomsten var underskrevet den 28. Maj, fordi han ikke vilde have, at man skulde tro, at han ikke forstod hele denne Sag. I og for sig kunde det siges, at man opnaaede det samme ved den oprindelige Bestemmelse som ved den i sidste Møde vedtagne, idet der efter den oprindelige skulde stilles Skærme op, hvis Byraadet forlangte det, men den sidst vedtagne Affattelse var dog noget videregaaende, idet Pladsen efter den skulde overdækkes. Desuden værgede Skærme ej heller for Lugt fra Pladsen. Antagelig var det Bestemmelsen i Talerens Forslag om, at Tunnelen kunde lukkes, hvis Fabrikken skulde sidde Byraadets Paabud overhørig, der havde faldet Selskabet haardest, og derfor var det vel, der var blevet telegraferet. Efter den oprindelige Affattelse havde Byraadet ingen Straffebestemmelse, hvis Fabrikken skulde sidde Byraadets Paabud overhørig, saa vedtog man at holde sig til den, blev man i givet Tilfælde nødt til at gaa Rettens Vej. Mens dette stod paa, vilde Kullene forsvinde, og saa var det forbi. Efter Talerens Forslag vilde Byraadet derimod være baade bedre og behageligere stillet. Taleren skulde dog ganske henstille til Byraadet, om det vilde slutte sig til den sidste eller til den ældre Affattelse.

Magnus Nielsen vilde dog foreslaa, at man fulgte den første Affattelse. Han var ganske enig Hr. Jakob Jensen i, at begge Parter maatte have lige Ret til at stille Forslag, saa længe en Sag ikke var afsluttet, men i dette Tilfælde havde der jo været det særegne tilstede, at Direktøren havde været borte i flere Maaneder, og de midlertidigt ledende ikke havde ment sig berettigede til at gaa med til det, der blev forlangt.

Jakob Jensen spurgte, om Selskabet da ingen Bestyrelse havde her i Byen.

Magnus Nielsen vidste ikke, om Selskabet havde nogen Bestyrelse her. Det kunde gerne være, at Bestemmelsen efter Hr. Jakob Jensens Affattelse vilde være noget mere effektiv i paakommende Tilfælde end efter den tidligere Affattelse, men Overenskomsten indeholdt

en Passus om, at Byraadet kunde tage Tilladelsen til Tunnelen tilbage, saa det var dog vist meget tvivlsomt, at Selskabet skulde indlade sig paa at sidde Byraadets Paabud overhørig.

Christensen troede ikke, Sagen vilde være blevet ordnet før, selv om Direktør Lausen havde været hjemme. Lausen strakte sig nemlig ikke mere, end han var tvunget til, og kunde sikkert for længst have indgaaet paa Overenskomsten, hvis han havde villet. Først nu, da Betingelserne var blevet skærpede, kunde man faa Lausen i Tale. Taleren vilde foreslaa, at man fastholdt den sidste Affattelse, saaledes at man havde fuld Sikkerhed.

Jacobsen kunde slutte sig til Hr. Magnus Nielsens Forslag om at anerkende den tidligere Overenskomst. Taleren vidste vel, at den sidste Affattelse var noget strengere, men mente, som han før havde bemærket, at man ogsaa kunde tage for strenge Bestemmelser overfor saa stor en Virksomhed som Oliefabrikken. Taleren var temmelig sikker paa, at Fabrikkens Direktion intet havde kendt til Hr. Jakob Jensens Ændringsforslag; fra Talerens Side var dette i hvert Fald ikke blevet omtalt udenfor Udvalget.

Samuelsen vilde ikke paa nogen Maade være med til at genere Firmaet, men maatte dog bemærke, at da dette viste en Stædighed, man skulde lede længe om, og da man ikke vidste, hvad Dag den paagældende Plads atter vilde blive brugt til Kuloplæg, var der god Grund til at sikre sig. Taleren kunde derfor anbefale at fastholde den sidste Affattelse.

Jakob Jensen havde intet sagt om, at Direktionen kendte den sidste Affattelse, men maatte iøvrigt bemærke, at det jo var almindeligt, at alle næste Dag vidste, hvad der var forhandlet i de lukkede Byraadsmøder. Det saa i hvert Fald meget underligt ud, at Overenskomsten var underskrevet den 28. Maj, altsaa 2 Dage før Udvalget sendte Sagen til Byraadet. Det var meget rigtig, at Overenskomsten indeholdt en Bestemmelse om, at Tunnelen kunde forlanges lukket, men det var ganske vist kun, naar Hensynet til det offentlige krævede det. Taleren ønskede ikke paa nogen Maade at lægge Firmaet Hindringer i Vejen, men maatte dog gøre opmærksom paa, at Kravet om at overdække Kulpladsen ikke var større, end der blev stillet til enhver næringsdrivende, der handlede med Kul. Efter den ældre Affattelse vilde Byraadet intet Magtmiddel have til at fremtvinge Skærmene uden Retssag, og selv om man tilføjede en Passus om, at Byraadet havde Ret til at lukke Tunnelen, hvis Selskabet sad et Paabud overhørig, saa vilde man kun have sikret sig, at der skulde opstilles Skærme, men ikke opnaa en virkelig Overdækning, saaledes at Beboerne var fuldt sikrede mod Gene fra denne Plads. Taleren syntes egentlig ikke, at hans Ændring i nogen Maade

var for vidtgaaende.

Indstillingen vedtoges med 10 Stemmer mod 7.

